

Ändringar i lagen (1985:295) om foder, m.m.

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2002/03:148 Ändringar i lagen (1985:295) om foder, m.m. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel förutsätter nationell lagstiftning för att kunna verkställas fullt ut. I propositionen föreslås därför ändringar i lagen (1985:295) om foder och lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m. Härutöver föreslås vissa ytterligare ändringar i provtagningslagen. Utskottet föreslår att riksdagen antar förslagen.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	4
Utskottets överväganden.....	5
Lagändringar föranledda av ABP-förordningen.....	5
Övriga ändringar i provtagningslagen.....	7
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	10
Propositionen.....	10
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag.....	11

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Ändringar i lagen om foder, m.m.

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1985:295) om foder,
2. lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2002/03:148.

Stockholm den 11 november 2003

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Catharina Elmsäter-Svärd

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Catharina Elmsäter-Svärd (m), Sinikka Bohlin (s), Alf Eriksson (s), Lennart Fremling (fp), Rune Berglund (s), Rolf Lindén (s), Sven Gunnar Persson (kd), Christina Axelsson (s), Lars Lindblad (m), Carina Ohlsson (s), Jan Andersson (c), Jan-Olof Larsson (s), Christin Nilsson (s), Cecilia Widegren (m), Anita Brodén (fp), Sven-Erik Sjöstrand (v) och Gunnar Goude (mp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (ABP-förordningen) är i likhet med andra EG-förordningar direkt tillämplig i medlemsstaterna. För att anpassa den svenska lagstiftningen till ABP-förordningen och för att kunna verkställa förordningen fullt ut har det inom Jordbruksdepartementet utarbetats förslag till ändringar i lagen (1985:295) om foder och lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m. I samband härmed föreslogs även vissa ändringar i provtagningslagen som inte har samband med ABP-förordningen, bl.a. en utvidgning av straffbestämmelserna.

Regeringen beslutade den 5 juni 2003 att inhämta yttrande från Lagrådet. Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran. I förhållande till lagrådsremissens förslag har vissa redaktionella ändringar gjorts.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel förutsätter nationell lagstiftning för att kunna verkställas fullt ut. I propositionen föreslås därför ändringar i lagen (1985:295) om foder och lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m. Ändringarna i foderlagen syftar till att undvika dubbelregleringen av förbudet att använda kadaver som foder. Det införs vidare ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att i enlighet med undantagsbestämmelser i EG-förordningen meddela föreskrifter om att djur eller delar av djur får användas som foder. Ändringarna i provtagningslagen innebär bl.a. att lagens bestämmelser om tillsyn och straff i erforderliga delar skall komplettera förordningen.

Härutöver föreslås i provtagningslagen ett bemyndigande som gör det möjligt att föreskriva om förbud mot användning av anläggningar för djur, om inte anläggningarna uppfyller uppställda krav på registrering.

Vidare föreslås att provtagningslagens straffbestämmelser vidgas till att avse överträdelse av föreskrifter om bl.a. märkning och registrering av djur. Straffskalan föreslås också ändrad till att omfatta förutom böter även fängelse i högst ett år.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2004.

Utskottets överväganden

Lagändringar föranledda av ABP-förordningen

Utskottets förslag i korthet

Utskottet tillstyrker regeringens förslag till lagändringar föranledda av ABP-förordningen.

Propositionen

ABP-förordningen är, i enlighet med artikel 249 i EG-fördraget, direkt tillämplig i alla medlemsstater. För att förordningen skall bli effektiv måste den kompletteras med materiella bestämmelser om bl.a. sanktioner och tillsyn. Förordningen anger inte heller vilken eller vilka myndigheter som får meddela de föreskrifter, förbud eller förelägganden som behövs. Det förutsätts att allt detta regleras nationellt. De svenska författningar som reglerar sådana frågor som avhandlas i ABP-förordningen är foderlagen och provtagningslagen.

I foderlagen finns bestämmelser om hanteringen av foder, dvs. varor inbegripet vatten avsedda för utfodring av djur. Foderlagens bestämmelser om tillsyn och sanktioner kompletterar också sådana bestämmelser i EG-förordningar som gäller villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, försäljning eller annan överlåtelse, användning eller hantering i övrigt av foder. Regeringen tillkännager i Svensk författningssamling vilka EG-förordningar som avses. I foderlagen finns även ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela de ytterligare föreskrifter som behövs som komplettering av EG-bestämmelserna. Provtagningslagen innehåller bl.a. bestämmelser som avser åtgärder för att förebygga och hindra spridning av smittsamma djursjukdomar och som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att föreskriva och besluta om omhändertagande, bearbetning och hantering i övrigt av djurkadaver och annat animaliskt avfall. Det finns således nationella lagar vars tillämpningsområden sammanfaller med ABP-förordningens. Regeringen anser det vara lämpligt och ändamålsenligt att genomföra kompletteringen av ABP-förordningen i dessa lagar. Foderlagens tillsyns- och straffbestämmelser kommer att komplettera ABP-förordningen genom att regeringen i Svensk författningssamling tillkännager att också den förordningen skall kompletteras av foderlagen.

ABP-förordningen föranleder emellertid vissa ytterligare ändringar i foderlagen. För att undvika en dubbelreglering bör, med ett undantag, foderlagens kadaverförbud tas bort. Foderlagen behöver också kompletteras med bestämmelser som gör det möjligt att besluta om vissa undantag från ABP-

förordningen. I de fall foderlagen inte är tillämplig, är regeringen av den uppfattningen att ABP-förordningen bör kompletteras genom att det förs in erforderliga bestämmelser i provtagningslagen.

Foderlagens kadaverförbud ersätts i huvudsak av ABP-förordningens förbud mot att som foder använda döda djur, delar av djur eller andra djurprodukter. I foderlagen behålls den del av det nuvarande kadaverförbudet som inte täcks av ABP-förordningens förbud, nämligen förbudet att använda hela eller delar av vilda djur som foder om djuret inte har avlivats, slaktats upp och veterinärbesiktigats. Vidare föreslås ett förtydligande av foderlagens hänvisning till de EG-bestämmelser som kompletteras av lagen. Till uppräkningsdelen av bestämmelser bör enligt enligt regeringen fogas villkor för bortskaffande av foder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som tillåter användning av djur eller delar av djur som foder i vissa fall, trots att djuren eller djurdelarna inte är av sådan beskaffenhet eller har behandlats eller bearbetats i enlighet med vad som föreskrivs i ABP-förordningen.

Bestämmelserna i provtagningslagen om tillsyn och straff samt lagens bemyndigande att ta ut avgifter görs tillämpliga på ABP-förordningen till den del förordningen faller utanför foderlagens tillämpningsområde. Provtagningslagens bemyndigande som avser hanteringen av djurkadaver inskränks till att enbart gälla fall då ABP-förordningen inte är tillämplig. I provtagningslagen införs ett nytt bemyndigande som innebär att föreskrifter får meddelas till komplettering av ABP-förordningen.

Utskottets överväganden

Som regeringen framhåller i propositionen är ABP-förordningen, i enlighet med artikel 249 i EG-fördraget, direkt tillämplig i alla medlemsstater. För att förordningen skall bli effektiv måste den kompletteras med materiella bestämmelser om bl.a. sanktioner och tillsyn. Förordningen anger inte heller vilken eller vilka myndigheter som får meddela de föreskrifter, förbud eller förelägganden som behövs. Det förutsätts att allt detta regleras nationellt.

De svenska författningar som reglerar sådana frågor som avhandlas i ABP-förordningen är foderlagen och provtagningslagen. Det finns således nationella lagar vars tillämpningsområden sammanfaller med ABP-förordningens. I likhet med regeringen anser utskottet det därför vara lämpligt och ändamålsenligt att genomföra kompletteringen av ABP-förordningen i dessa lagar. Som framgår av propositionen föranleder ABP-förordningen vissa ytterligare ändringar i foderlagen. För att undvika en dubbelreglering bör, med ett undantag, foderlagens kadaverförbud tas bort. Foderlagen behöver också kompletteras med bestämmelser som gör det möjligt att besluta om vissa undantag från ABP-förordningen. I de fall foderlagen inte är tillämplig bör, som regeringen föreslår, ABP-förordningen kompletteras genom att det förs in erforderliga bestämmelser i provtagningslagen. Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens förslag i berörda delar.

Övriga ändringar i provtagningslagen

Utskottets förslag i korthet

Utskottet tillstyrker regeringens förslag till övriga ändringar i provtagningslagen.

Propositionen

Enligt rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns skall den behöriga myndigheten registrera anläggningar med minst 350 värphöns under ett individuellt nummer med vars hjälp de ägg som släpps ut på marknaden som livsmedel kan spåras (art. 1 och 7). Kommissionen har genom direktivet 2002/4/EG av den 30 januari 2002 om registrering av anläggningar som håller värphöns och som omfattas av rådets direktiv 1999/74/EG utarbetat tillämpningsföreskrifter till rådets direktiv. I tillämpningsföreskrifterna anges vilka uppgifter om anläggningarna som krävs för att registrering skall ske. I tillämpningsföreskrifterna anges också att medlemsstaterna skall garantera dels att inga anläggningar får fortsätta att användas om de uppgifter som krävs för registrering inte har lämnats, dels att inga nya anläggningar tas i bruk förrän de har registrerats och tilldelats ett särskiljande nummer. Bestämmelsen innebär således ett förbud mot användning av anläggningar som inte uppfyller direktivets krav på registrering. Det bemyndigande som ges i provtagningslagen ger emellertid inte utrymme att föreskriva om förbud mot användning av anläggningar som inte uppfyller kraven på registrering. Utan ett sådant bemyndigande om rätt att föreskriva om förbud kommer det inte att framgå direkt av föreskrifterna att bristfällig registrering innebär ett förbud mot användande av en anläggning. Ett sådant förbud är ett ingrepp i den enskildes egendomsförhållanden som kan få stora ekonomiska konsekvenser för denne. På grund härav får det anses angeläget att tydligt klargöra för den enskilde vilka förutsättningar som gäller för att det skall vara tillåtet att använda en anläggning. Regeringen föreslår därför att det införs en möjlighet att föreskriva om förbud mot att använda anläggningar som inte är behörigen registrerade. Bemyndigandet bör utformas så att det täcker såväl de aktuella värphönsanläggningarna som eventuella kommande registreringskrav på olika anläggningar.

I provtagningslagen finns en straffbestämmelse som bl.a. innebär att den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot föreskrifter meddelade med stöd av vissa uppräknade paragrafer döms till böter. För att uppfylla Sveriges åtaganden enligt internationella överenskommelser ges regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer i 5 § rätt att föreskriva om bl.a. märkning och registrering av djur och anläggningar. I dag finns ingen straffsanktion mot den som underlåter att följa dessa föreskrifter. Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur innehåller bestämmelser om registerföring och märkning av bl.a. nötkreatur, svin och får. I artikel 9 framgår att medlemsstaterna skall vidta nödvän-

diga administrativa eller straffrättsliga åtgärder för att sanktionera varje överträdelse av gemenskapens veterinärlagstiftning i de fall det kan visas att den märkning eller registrering som föreskrivs inte har utförts enligt kraven i direktivet. Direktivet har genomförts i föreskrifter meddelade av Jordbruksverket, med stöd av bemyndigandet i 5 § provtagningslagen. Beträffande nötkreatur finns en EG-förordning som förstärker bestämmelserna i direktivet, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97. Denna förordning innehåller bl.a. bestämmelser om örönmärken, databaser och individuella register och den kompletteras såvitt avser tillsyns- och straffbestämmelser av lagen (1994:1710) om EG:s förordningar om jordbruksprodukter. Det är således straffbart för en nötkreatursuppfödare att bryta mot bestämmelserna om märkning medan exempelvis en svinuppfödare som bryter mot motsvarande bestämmelser inte riskerar något straff. Regeringen anser inte att det är lämpligt att överträdelser av bestämmelser om märkning, registrering och journalföring är straffbara beträffande enbart vissa djurslag. Vidare är inte den vitessanktion som idag finns tillräcklig för att kunna sanktionera varje överträdelse av föreskrifterna. Bestämmelserna om bl.a. märknings- och registreringskyldighet är dessutom så viktiga av folk- och djurhälsoskäl att ett straffhot bör finnas för att i så stor utsträckning som möjligt säkerställa att föreskrifterna följs. Regeringen föreslår mot bakgrund härav att provtagningslagens straffbestämmelser vidgas till att gälla överträdelser av föreskrifter om bl.a. märkning och registrering av djur.

Vidare föreslås att straffskalan ändras så att det för brott mot lagen eller mot föreskrifter meddelade med stöd av lagen eller mot de EG-bestämmelser som lagen kompletterar förutom böter också kan följa fängelse i högst ett år. I ringa fall skall inte dömas till ansvar. Enligt regeringen har lagen stor betydelse inte bara för djurs välbefinnande utan även för människors hälsa och för miljön. Inte minst mot bakgrund av de utbrott av djursjukdomar som drabbat Europa under senare år framstår efterlevnaden av lagens bestämmelser som utomordentligt viktig. I sammanhanget bör nämnas att närliggande lagar som epizootilagen (1999:657), zoonoslagen (1999:658) och foderlagen innehåller straffbestämmelser som omfattar fängelse i upp till ett år. Det bör enligt regeringens mening särskilt framhållas att utan en ändring i provtagningslagen kommer överträdelser av förbud eller villkor i ABP-förordningen att bestaffas olika i provtagningslagen och foderlagen. För att så långt som möjligt erhålla en enhetlig straffskala i provtagningslagen och foderlagen anser regeringen att ett ringa brott inte skall medföra straffansvar enligt provtagningslagen.

Utskottets överväganden

Som framhålls i propositionen ger det bemyndigande som ges i provtagningslagen inte utrymme att föreskriva om förbud mot användning av anläggningar som inte uppfyller kraven på registrering. Utan ett sådant bemyndigande om rätt att föreskriva om förbud kommer det inte att framgå direkt av föreskrifterna att bristfällig registrering innebär ett förbud mot användande av en anläggning. Ett sådant förbud är ett ingrepp i den enskildes egendomsförhållanden som kan få stora ekonomiska konsekvenser för denne. Utskottet anser i likhet med regeringen att det på grund härav får anses angeläget att tydligt klargöra för den enskilde vilka förutsättningar som gäller för att det skall vara tillåtet att använda en anläggning. Utskottet tillstyrker därmed regeringens förslag att det införs en möjlighet att föreskriva om förbud mot att använda anläggningar som inte är behörigen registrerade.

I likhet med regeringen anser utskottet att provtagningslagens straffbestämmelser bör vidgas till att gälla överträdelse av föreskrifter om bl.a. märkning och registrering av djur. Som framgår av propositionen är det med nuvarande reglering straffbart för en nötkreatursuppfödare att bryta mot bestämmelserna om märkning medan exempelvis en svinuppfödare som bryter mot motsvarande bestämmelser inte riskerar något straff. Utskottet konstaterar i likhet med regeringen att det inte kan anses lämpligt att överträdelse av bestämmelser om märkning, registrering och journalföring är straffbara beträffande enbart vissa djurslag. Bestämmelserna om bl.a. märknings- och registreringsskyldighet är dessutom så viktiga av folk- och djurhälsoskäl att ett straffhot bör finnas för att i så stor utsträckning som möjligt säkerställa att föreskrifterna följs. Som regeringen anför skulle en underlåtenhet att följa bestämmelser meddelade med stöd av lagen eller i ABP-förordningen kunna leda till att en sjukdom får stor spridning i landet med allvarliga konsekvenser för jordbruksnäringen och för de människor eller djur som drabbas. Brott mot lagen bör därför också kunna medföra fängelsestraff. I ringa fall skall inte dömas till ansvar. Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens förslag i berörda delar.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2002/03:148 Ändringar i lagen (1985:295) om foder, m.m. :

att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1985:295) om foder,
2. lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:295) om foder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1985:295) om foder¹

dels att 2 a, 3 a, 8, 9, 15 och 17 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 3 b §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 a §²

Bestämmelserna i denna lag kompletterar sådana bestämmelser i EG-förordningar som gäller villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, försäljning eller annan överlåtelse, användning eller hantering i övrigt av foder. Regeringen skall i Svensk författningssamling ge till känna vilka EG-förordningar som avses.

Bestämmelserna i denna lag kompletterar sådana bestämmelser i EG-förordningar som gäller villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, försäljning eller annan överlåtelse, användning, *bortskaffande* eller hantering i övrigt av foder. Regeringen skall i Svensk författningssamling ge till känna vilka EG-förordningar som avses.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs som komplettering av dessa EG-bestämmelser.

3 a §³

Som foder får inte användas

1. *djur som självdött,*
2. *djur som avlivats, om de inte har slaktats upp och därefter veterinärbesiktigats,*
3. *delar av djur som avses i 1 eller 2,*
4. *sjukligt förändrade delar av slaktade djur, eller*
5. *fodermjöl eller annan vara som framställts av djur eller djurdelar som avses i 1–4.*

Första stycket gäller inte fisk som används som foder eller foder som har framställts av fisk eller

I EG-förordningar som kompletteras av lagen finns bestämmelser om förbud mot att som foder använda djur, djurdelar eller varor som framställs av djur.

Därutöver gäller att sådana vilda djur som inte omfattas av EG-förordningarna får användas som foder endast om djuren har avlivats, slaktats upp och därefter veterinärbesiktigats.

Vad som sägs i andra stycket gäller också delar av sådana djur och fodermjöl eller annan vara som framställts av djuren eller

¹ Lagen omtryckt 1998:211.

² Senaste lydelse 2003:100.

³ Senaste lydelse 1998:1687.

*foder som är avsett för utfodring av delar av djuren.
kräldjur eller groddjur.*

3 b §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att djur eller delar av djur får användas som foder i enlighet med undantagsbestämmelserna i artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁴.

8 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i enskilda fall besluta om villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, försäljning eller annan överlåtelse, användning eller hantering i övrigt av foder eller ett visst parti av foder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i enskilda fall besluta om villkor för eller förbud mot införsel, utförsel, tillverkning, försäljning eller annan överlåtelse, användning, *bortskaffande* eller hantering i övrigt av foder eller ett visst parti av foder.

Vad som sägs i första stycket gäller inte i fråga om sådan hantering som omfattas av de EG-förordningar som avses i 2 a §.

9 §

Foder får inte säljas eller på annat sätt överlåtas eller användas

1. om det har en sådan beskaffenhet som inte är tillåten enligt 3 §, eller

2. om det har tillförts någon vara eller något ämne i strid mot denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

1. om det har en sådan beskaffenhet som inte är tillåten enligt 3 § eller 3 a § andra eller tredje stycket, eller

15 §⁵

Tillsynsmyndigheten får ta hand om foder som uppenbart är avsett att säljas eller på annat sätt överlåtas eller användas i strid med 3 a § första stycket eller 9 eller 11 § eller någon EG-bestämmelse

Tillsynsmyndigheten får ta hand om foder som uppenbart är avsett att säljas eller på annat sätt överlåtas eller användas i strid med 9 eller 11 § eller någon EG-bestämmelse som avses i 2 a §.

⁴ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1 (Celex 32002R1774).

⁵ Senaste lydelse 2003:100.

som avses i 2 a §. Tillsynsmyndig- Tillsynsmyndigheten får vidare ta hand om foder som avses med ett föreläggande eller ett förbud enligt 14 §, om föreläggandet eller förbudet inte följs.

Har foder tagits om hand, får ägaren under tillsynsmyndighetens kontroll göra varan duglig till utfodring eller använda den för något annat lovligt ändamål. I annat fall skall varan förstöras genom tillsynsmyndighetens försorg på ägarens bekostnad.

17 §⁶

Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot 3 a § första stycket, 4, 7, 9 eller 11 §,

2. bryter mot en föreskrift som meddelats med stöd av 2 a eller 8 §,

3. åsidosätter förbud eller villkor som meddelats med stöd av 8 § eller som finns i sådana EG-bestämmelser som avses i 2 a §, eller

4. underlåter att fullgöra sin skyldighet enligt 13 § första stycket andra meningen.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Den som har överträtt vitesföreläggande eller vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Ansvar enligt första stycket inträder inte om ansvar för gärningen kan ådömas enligt brottsbalken eller enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

⁶ Senaste lydelse 2003:100.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1683) om provtagning på djur, m.m.⁷

dels att 4 c, 5, 7, 7 a, 8, 9 och 10 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 a § skall lyda ”Spridning av smitta och ämnen som kan skada människors eller djurs hälsa”,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §

Bestämmelserna i denna lag kompletterar sådana EG-bestämmelser som inte faller inom tillämpningsområdet för lagen (1985:295) om foder och som finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁸ och

2. sådana EG-förordningar som har beslutats med stöd av den förordning som anges under 1.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs som komplettering av dessa EG-bestämmelser.

4 c §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om omhändertagande, bearbetning och hantering i övrigt av djurkadaver och annat animaliskt avfall.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om omhändertagande, bearbetning, bortskaffande och hantering i övrigt av djurkadaver och andra animaliska biprodukter.

Vad som sägs i första stycket gäller inte i fråga om sådan hantering som omfattas av de EG-förordningar som avses i 1 a §.

⁷ Lagen omtryckt 1998:127.

⁸ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1 (Celex 32002R1774).

5 §⁹

För att uppfylla Sveriges åtaganden enligt internationella överenskommelser får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om

1. märkning, journalföring och registrering av djur samt utfärdande av identitetshandlingar för djur,
2. djurhälsa, flyttningssdokument för djur och hygien vid transport av djur,
3. registrering av djurhållare och anläggningar för djur,
4. *förbud mot användning av anläggningar för djur som inte uppfyller krav på registrering som föreskrivs med stöd av 3.*

I föreskrifter enligt första stycket kan föreskrivas att en organisation får föra register och utfärda identitetshandlingar.

7 §

Om inte regeringen föreskriver något annat, utövar Statens jordbruksverk tillsynen över att föreskrifter meddelade med stöd av 2 och 4–6 §§ följs. Detsamma gäller beslut meddelade med stöd av 2, 4 eller 4 a–4 c §. Jordbruksverket får överlåta åt länsstyrelsen att utöva viss tillsyn inom länet. Verket får också överlåta åt en kommun att inom kommunen kontrollera att föreskrifter eller beslut meddelade med stöd av 4 c eller 6 § följs.

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att föreskrifter som har meddelats med stöd av 2 och 4–6 §§ skall följas. Detsamma gäller beslut meddelade med stöd av 2, 4 eller 4 a–4 c §. I beslut om föreläggande eller förbud får tillsynsmyndigheten sätta ut vite.

Det som sägs i första och andra styckena om tillsyn över efterlevnaden av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av denna lag gäller också för tillsyn över efterlevnaden av de EG-bestämmelser som avses i 1 a §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur tillsynen skall bedrivas.

7 a §¹⁰

Om någon inte fullgör sina skyldigheter enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av 4 c §, får tillsynsmyndigheten besluta om rättelse på hans eller hennes bekostnad.

Om någon inte fullgör sina skyldigheter enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av 4 c § eller enligt de EG-bestämmelser som avses i 1 a §, får tillsynsmyndigheten besluta om rättelse på hans eller hennes bekostnad.

⁹ Senaste lydelse 2001:205.

¹⁰ Senaste lydelse 2001:205.

8 §

För tillsyn eller andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen har den som utövar tillsynen eller utför åtgärderna rätt att få tillträde till områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där djur hålls eller där djurprodukter, foder eller material i övrigt förvaras.

För tillsyn eller andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen *eller enligt de EG-bestämmelser som avses i 1 a §* har den som utövar tillsynen eller utför åtgärderna rätt att få tillträde till områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där djur hålls eller där djurprodukter, foder eller material i övrigt förvaras *eller annars hanteras*.

Den som utövar tillsyn eller utför andra åtgärder har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen eller åtgärderna. Den som är föremål för tillsyn eller andra åtgärder skall tillhandahålla den hjälp som behövs för att tillsyn eller andra åtgärder skall kunna genomföras.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också för

1. EG:s institutioner och av institutionerna utsedda inspektörer och experter,

2. företrädare för behöriga myndigheter i andra medlemsstater inom Europeiska unionen, om tillsynen utövas eller åtgärderna utförs tillsammans med företrädare för en svensk myndighet.

Polismyndigheten skall på begäran lämna den handräckning som behövs vid tillsynen eller vid andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Polismyndigheten skall på begäran lämna den handräckning som behövs vid tillsynen eller vid andra åtgärder enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen *eller enligt de EG-bestämmelser som avses i 1 a §*.

9 §¹¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för en myndighets eller en organisations kostnader för provtagning, undersökning, kontroll, märkning, godkännande och registrering samt för utfärdande av identitetshandlingar för djur enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut meddelade med stöd av lagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för en myndighets eller en organisations kostnader för provtagning, undersökning, kontroll, märkning, godkännande och registrering samt för utfärdande av identitetshandlingar för djur enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller beslut meddelade med stöd av lagen *eller enligt de EG-bestämmelser som avses i 1 a §*.

¹¹ Senaste lydelse 2001:205.

10 §

Till böter döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 4 § eller 4 a–4 c § eller som inte fullgör skyldigheten enligt 8 § andra stycket andra meningen.

Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 4–4 c § eller 5 § första stycket eller som inte fullgör skyldigheten enligt 8 § andra stycket andra meningen eller som åsidosätter förbud eller villkor som finns i de EG-bestämmelser som avses i 1 a §.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för den gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.